

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

του

Βαγγέλη Παπαδιόχου

Το έργο αυτό διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY_NC_ND](#).

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή, παρακαλείται να έρθει προηγουμένως σε συνεννόηση με τον συγγραφέα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Γιώργος
Ζωή
Δενέγρης (πατέρας Ζωής)
Άννα

ΧΩΡΟΙ

Σπίτι Ζωής
Σπίτι Γιώργου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Γιώργος, τριάντα έξι ετών, καθηγητής μαθηματικών σε λύκειο της επαρχίας έρχεται αντιμέτωπος με τις προκαταλήψεις κάποιων συντοπιτών του καθώς της οικογένειας του, ιδίως του πατέρα του, εξαιτίας της ομοφυλοφιλίας του και αναγκάζεται να φύγει για την Αθήνα. Εκεί, παλεύοντας ο ίδιος με τις ενοχές του, επιχειρεί να φτιάξει μια νέα ζωή συνάπτοντας σχέση με την ψυχολόγο Άννα, χωρίς να της μιλήσει για το παρελθόν του. Παράλληλα, αποδεχεται τη θέση του κατ' οίκον διδασκάλου για τη Ζωή, κόρη του ευκατάστατου εργοστασιάρχη Δενέγρη. Η Ζωή είναι καθηλωμένη σε αναπηρικό καροτσάκι από τα πέντε της χρόνια και βρίσκεται μόνιμως υπό την αυστηρή εποπτεία του πατέρα της. Νιώθει να ασφυκτιά μέσα σε αυτό το υπερπροστατευτικό πλαίσιο και αντιδρά στην προοπτική να σπουδάσει και να αναλάβει το εργοστάσιο, για την οποία την προετοιμάζει ο Δενέγρης. Ο Γιώργος προσπαθεί να την καταλάβει και την βοηθά να κάνει μια μικρή επανάσταση ερχόμενος σε σύγκρουση με τον Δενέγρη. Έπειτα ο Δενέγρης, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τη στάση του, αποκαλύπτει στον Γιώργο το τραυματικό του παρελθόν και την ευθύνη του για τον θάνατο της γυναίκας του και τον σοβαρό τραυματισμό της Ζωής, προτρέποντάς τον ακολούθως να συνεχίσει τα μαθήματα. Ο Γιώργος συνεχίζει τα ιδιαίτερα με τη Ζωή η οποία αρχίζει να νιώθει έλξη για εκείνον. Παράλληλα, η Άννα υποψιάζεται πως ο Γιώργος δεν νιώθει έλξη για την ίδια και επιχειρεί να τον κάνει να ανοιχτεί απέναντι της. Τελικά, η Ζωή κάνει ανοιχτή κίνηση απέναντι στον Γιώργο κι αυτό πέφτει στην αντίληψη του Δενέγρη. Ο Γιώργος προσπαθεί να του εξηγήσει και τελικά αποκαλύπτει στον ίδιο και τη Ζωή την ομοφυλοφιλία του- όπως είχε κάνει νωρίτερα και στην Άννα- και αποχωρεί. Αμέσως

3 ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

μετά, η Ζωή κάνει ένα σύντομο ξέσπασμα εναντίον του πατέρα της σχετικά με το οικογενειακό τους παρελθόν και ο Δενέγρης μένει μόνος του μπροστά στο πορτρέτο της γυναίκας του.

ΣΚΗΝΗ 1

Σπίτι Ζωής

Σαλόνι σπιτιού που υποδηλώνει ευκατάστατους ιδιοκτήτες. Στο κέντρο του δωματίου είναι καρφωμένο ένα μεγάλο κάδρο με τη φωτογραφία μιας γυναίκας. Ο Δενέγρης - φορώντας μαύρο κοστούμι- καθαρίζει πρόχειρα το κάδρο. Έπειτα, κάθεται στη μία άκρη ενός μεγάλου τραπεζιού και αρχίζει να διαβάζει εφημερίδα, πίνοντας τότε τότε καφέ. Ξαφνικά, ακούγεται ένα χτύπημα στην πόρτα.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Παρακαλώ!

Ο Γιώργος εμφανίζεται στην είσοδο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Καλησπέρα!

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Περάστε κύριε Ευθυμίου! Καθίστε παρακαλώ!

Ο Γιώργος κάθεται στην άλλη άκρη του τραπεζιού, απέναντί του.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Βρήκατε εύκολα το σπίτι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δυσκολεύτηκα λίγο, είναι η αλήθεια.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ναι. Είμαστε κάπως απομακρυσμένα εδώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Έχετε, πάντως, την ησυχία σας.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Όντως, αυτό είναι πολύ σημαντικό. Θα θέλατε κάτι; Έναν καφέ; Τσάι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όχι, όχι ευχαριστώ.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ένα ποτό ίσως; Έχουμε αρκετά μεγάλη κάβα.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, είμαι εντάξει.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Δεν πίνετε συχνά, να υποθέσω;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σπάνια.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ωραία! Αν μάλιστα, δεν καπνίζετε κιόλας, τόσο το καλύτερο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Το έχω κόψει εδώ και καιρό.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Πολύ ωραία! Με συγχωρείτε αν γίνομαι λίγο αδιάκριτος. Δεν έχω τέτοια πρόθεση.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όχι, όχι. Δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: *(Πίνει μια γουλιά καφέ και κοιτάζει το ρολόι του.)* Ας μπούμε λοιπόν, στο θέμα μας, μιας και σε λίγο θα πρέπει να φύγω για το εργοστάσιο. *(Βγάζει απ' την τσέπη του ένα χαρτί και το κοιτάζει.)* Στο βιογραφικό σας λέτε πως διδάξατε για τρία χρόνια στο Δεύτερο Λύκειο Λευκάδας και μετά απ' αυτό παραδίδετε ιδιαίτερα. Τι συνέβη; Παραιτηθήκατε;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι. Είχα ζητήσει μετάθεση, αλλά, θα καθυστερούσε πολύ και έπρεπε να επιστρέψω άμεσα στην Αθήνα. Ο πατέρας μου είχε ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας και ήμουν ο μόνος που μπορούσε να τον βοηθήσει εκείνη τη στιγμή.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Μάλιστα! Αν κάνατε κάτι τέτοιο για τον πατέρα σας, τότε, σας συγχαίρω κύριε Ευθυμίου! Αυτό είναι εξαιρετικά σπάνιο στις μέρες μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Επικοινωνήσα βέβαια με τον διευθυντή του λυκείου και μου είπε τα καλύτερα για εσάς. Στεναχωρήθηκε πολύ με την ξαφνική σας αποχώρηση. Φαίνεται πως έχετε ταλέντο στο να τιθασεύετε δύσκολα παιδιά. Αυτό είναι κάτι που θα χρειαστεί και στην δική μας περίπτωση.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν ξέρω αν έχω ταλέντο, αλλά πιστεύω αυτό που λένε, πως η εφηβεία είναι η πιο δύσκολη και η πιο παράξενη περίοδος της ζωής μας.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ναι. Μάλλον έχετε δίκιο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Λοιπόν, η κόρη σας θα χρειαστεί μαθήματα μόνο στην άλγεβρα ή και στην γεωμετρία;

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Θα έλεγα και στα δύο. Όπως επίσης, και στη φυσική και τη χημεία.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μα εγώ διδάσκω μαθηματικά, όπως ξέρετε.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: *(Κοιτά το χαρτί.)* Βλέπω πως έχετε μεταπτυχιακό φυσικοχημείας στην Αγγλία. Η ύλη της δευτέρας λυκείου, προφανώς, θα είναι παιχνιδάκι για σας.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι, αλλά, δεν θα ήταν καλύτερο να βρείτε κάποιους που /

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Κάποιους που θα είχαν το δικό σας ταλέντο είναι μάλλον δύσκολο να βρω. Έτσι, τουλάχιστον, δείχνει η μέχρι τώρα εμπειρία.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αν μου επιτρέπετε, σε ποιο σχολείο πηγαίνει η κόρη σας; Πιθανόν εκεί να υπάρχει κάποια ενισχυτική διδασκαλία που θα μπορούσε να /

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Η Ζωή δεν πηγαίνει σε σχολείο κύριε Ευθυμίου. Το σχολείο δεν είναι το καταλληλότερο μέρος για την περίπτωσή της.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν σας καταλαβαίνω.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Νομίζω ότι τώρα ήρθε η ώρα να γνωριστείτε. Ζωή! Ζωή, έλα μέσα! Ο κύριος Ευθυμίου θέλει να σε γνωρίσει!

Η Ζωή, φορώντας πιτζάμες, μπαίνει αργά καθισμένη πάνω σ' ένα αναπηρικό καροτσάκι. Ο Γιώργος την κοιτάζει, δείχνοντας αιφνιδιασμένος, ενώ εκείνη προσποιείται πως δεν τον βλέπει.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ζωή, σου είχα πει να ντυθείς, νομίζω.

ΖΩΗ: Το ξέχασα φαίνεται.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Από 'δω ο κύριος Ευθυμίου.

Ο Γιώργος σηκώνεται, την πλησιάζει και της δίνει το χέρι. Εκείνη τον κοιτάζει ακίνητη.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Γεια σου Ζωή, χάρηκα!

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ο κύριος σου μιλάει, Ζωή!

Η Ζωή του δίνει απρόθυμα το χέρι της.

ΖΩΗ: Γεια σας κύριε Ευθυμίου. Καλώς ήρθατε στο τρελάδικο.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Η κόρη μου έχει χιούμορ, όπως βλέπετε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μάλιστα.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Εντάξει Ζωή. Άφησε μας τώρα μόνους να κανονίσουμε τα διαδικαστικά.

Η Ζωή κάνει έναν στρατιωτικό χαιρετισμό στον πατέρα της και σπρώχνει το καρτσάκι προς τα μέσα.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Λοιπόν, τι λέτε; Για τον μισθό εξακολουθούν να ισχύουν όσα είπαμε και τηλεφωνικά.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θα ήθελα να το σκεφτώ λίγο, αν δεν σας πειράζει.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Όπως θέλετε.

Ο Δενέγρης σηκώνεται, τον πλησιάζει και ανταλλάσσουν χειραψία.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Σκεφτείτε το μέχρι τη Δευτέρα κι αν δεν βρείτε καλύτερη προσφορά, εδώ είμαστε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ, χάρηκα!

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Κι εγώ.

Ο Γιώργος προχωρά προς τα έξω και ο Δενέγρης στέκεται και τον παρατηρεί.

ΣΚΗΝΗ 2

Σπίτι Γιώργου

Εσωτερικό γκαρσονιέρας. Ο Γιώργος και η Άννα ξαπλωμένοι στο κρεβάτι. Βαιρανασαίνουν. Η Άννα τον αγκαλιάζει ενώ ο Γιώργος κοιτά το ταβάνι με τα χέρια σταυρωμένα.

ΆΝΝΑ: Καλό ήταν! Μ' ακούς; Τι σκέφτεσαι πάλι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι, καλό ήταν.

ΆΝΝΑ: Τι έγινε πάλι ρε Γιώργο;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι έγινε;

ΆΝΝΑ: Δεν ξέρω. Σαν να είσαι πάλι κάπου αλλού.

ΓΙΩΡΓΟΣ: *(Αγκαλιάζοντας την.)* Εδώ είμαι!

ΆΝΝΑ: Εδώ μαζί μου ή απλά εδώ; Αν πάντως θέλεις να μου μιλήσεις, μπορώ να σε ακούσω.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Έλα τώρα ρε Άννα... Μη μου μιλάς πάλι σαν ψυχολόγος!

ΆΝΝΑ: Δεν σου μιλάω σαν ψυχολόγος. Εξάλλου, ακόμα κι αν ήθελες να σε αναλάβω, η σχέση μας έχει ξεπεράσει το επιτρεπτό όριο οικειότητας.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σωστό κι αυτό.

Ο Γιώργος σηκώνεται κι αρχίζει να ντύνεται. Η Άννα τον παρατηρεί για λίγο προβληματισμένη κι έπειτα τον μιμείται.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θέλεις καφέ;

ΆΝΝΑ: Όχι, έχω πει ήδη δύο απ' το πρωί.

Ο Γιώργος πηγαίνει στην κουζίνα και βάζει καφέ.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Είχες πολλά ραντεβού σήμερα;

ΆΝΝΑ: Τα συνηθισμένα. Εσύ; Δεν μου είπες. Καλά πήγε χθες η συνάντηση για τα ιδιαίτερα;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Καλά. Το σκέφτομαι.

ΆΝΝΑ: Δίνει τόσα όσα σου είπε απ' το τηλέφωνο;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι, ο μισθός είναι καλός.

ΆΝΝΑ: Πολύ καλός. Να το κάνεις. Το έχεις ανάγκη άλλωστε.

Ο Γιώργος κάθεται στο κρεβάτι κρατώντας μια κούπα και η Άννα κάθεται δίπλα του, σηκώνει λίγο την μπλούζα του και ψηλαφίζει το πλευρό του.

ΆΝΝΑ: Αυτό το σημάδι... Ήθελα να σε ρωτήσω, από πού το έχεις;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν σου είπα;

ΆΝΝΑ: Όχι. Σε είχα ρωτήσει αλλά μάλλον δεν είχες διάθεση να μιλήσεις για αυτό.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τίποτα μωρέ... Είχα πέσει μια φορά με τη μηχανή.

ΆΝΝΑ: Με τη μηχανή; Μα αυτό αυτό φαίνεται σαν κάποιος να σε χτύπησε με κάτι /
ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι, έχεις δίκιο. Πρέπει να σου πω την αλήθεια. Κάποτε είχα μπλέξει με μια λίγο άγρια τύπισσα και... καταλαβαίνεις, άρχισαν να ξεφεύγουν τα πράγματα.

ΆΝΝΑ: *(Αγκαλιάζοντας τον.)* Ωωω, αλήθεια; Μη μου λες, ζήλεφα τώρα... Τότε, δεν σε ξέρω και τόσο καλά φαίνεται...

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν είσαι η μόνη.

ΆΝΝΑ: Θα ήθελα όμως να μάθω περισσότερα. Αν θέλεις κι εσύ βέβαια να μου πεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Για την τύπισσα;

ΆΝΝΑ: Θα προτιμούσα για σένα.

Το κινητό του Γιώργου χτυπάει και του ρίχνει μια ματιά χωρίς να το σηκώσει.

ΆΝΝΑ: Δεν θα το σηκώσεις;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Η μάνα μου είναι. Θα την πάρω αργότερα.

ΆΝΝΑ: Α, ναι ξέχασα! Πήρε και στο σταθερό όταν είχες πεταχτεί να δώσεις το νοίκι. Σόρου που το σήκωσα.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν πειράζει.

ΆΝΝΑ: Είχε πλάκα όταν με άκουσε! Να φανταστείς, με ρώτησε αν είμαι η καθαρίστρια... Σαν να μην περίμενε ποτέ να ακούσει γυναικεία φωνή εδώ μέσα!
Ο Γιώργος γυρνά πλευρό απ' την άλλη, χαμηλώνει το κεφάλι δείχνοντας βλοσυρός και η Άννα τον πλησιάζει.

ΆΝΝΑ: Σε πειράζει που το σήκωσα;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Είπαμε, δεν πειράζει!

ΆΝΝΑ: Οκέι, δεν χρειάζεται να νευριάζεις τώρα!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σόρου, πάω τουαλέτα.

Ο Γιώργος απομακρύνεται κι η Άννα τον παρατηρεί προβληματισμένη.

ΣΚΗΝΗ 3

Σπίτι Ζωής

Ο Γιώργος είναι καθισμένος στη μία άκρη του τραπεζιού και η Ζωή -ντυμένη απλά- στην άλλη.

Ο Γιώργος ξεφυλλίζει το βιβλίο που έχει μπροστά του και η Ζωή τον παρατηρεί αφηρημένη.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Λοιπόν Ζωή, επειδή δεν ξέρω μέχρι που είχατε φτάσει με τον προηγούμενο, προτείνω να τα πάρουμε απ' την αρχή. Τι λες;

ΖΩΗ: Ό,τι πείτε εσείς.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία. Λοιπόν, πάμε στο πρώτο κεφάλαιο. Δυνάμεις μεταξύ ηλεκτρικών φορτίων. Όπως ξέρουμε, τα ηλεκτρισμένα σώματα χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: τα θετικά και τα αρνητικά. Δύο θετικά ή δύο αρνητικά φορτία μαζί ονομάζονται ομώνυμα και ένα θετικό μαζί με ένα αρνητικό ονομάζονται ετερόνυμα. Τα ομώνυμα φορτία απωθούνται και... Ζωή με παρακολουθείς, έτσι;

ΖΩΗ: Και τα ετερόνυμα έλκονται! Σωστά;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία. Σύμφωνα, λοιπόν, με τον νόμο του Coulomb, η ελκτική ή απωθητική δύναμη που αναπτύσσεται μεταξύ δύο ηλεκτρικών φορτίων, έστω Q_1 και Q_2 /

ΖΩΗ: Συγγνώμη, μπορώ να κάνω μια ερώτηση;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Βεβαίως.

ΖΩΗ: Δεν σας είχε πει ότι είμαι ... ιδιαίτερη περίπτωση, έτσι δεν είναι; Σας είδα πόσο ξαφνιαστήκατε μόλις με είδατε. Πλάκα είχατε! Με όλους το ίδιο γίνεται βέβαια, αλλά εσείς είχατε πιο πολλή πλάκα!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όχι Ζωή, δεν μου το είχε πει. Αλλά, τώρα είμαστε εδώ, κάνουμε μάθημα κι αυτό δεν έχει /

ΖΩΗ: Σίγουρα θα σας πληρώνει καλά πάντως, έτσι δεν είναι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μπορούμε να συνεχίσουμε το μάθημα, σε παρακαλώ;

ΖΩΗ: Εντάξει, με συγχωρείτε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία. Λέγαμε, λοιπόν, ότι η ελκτική ή απωθητική δύναμη μεταξύ δύο ηλεκτρικών φορτίων που απέχουν μεταξύ τους μια ορισμένη απόσταση, έστω r , έχει τα εξής χαρακτηριστικά. Πρώτον, μέτρο, που είναι ανάλογο της απόλυτης τιμής του γινομένου των δύο φορτίων /

ΖΩΗ: Πάντως, ο μπαμπάς σας συμπάθησε εύκολα. Συνηθως δεν συμπαθεί κάποιον τόσο εύκολα. Είναι αλήθεια ότι παραιτηθήκατε από το σχολείο για να βοηθήσετε τον πατέρα σας;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία. Λοιπόν... Ποιο είναι το πρόβλημα;

ΖΩΗ: Πρόβλημα; Ποιο πρόβλημα;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή, πήγαινες ποτέ σε κάποιο σχολείο;

ΖΩΗ: Σε σχολείο; Γιατί να πάω σε σχολείο; Έχουμε τόση ησυχία εδώ μέσα.

Εξάλλου, εδώ μπορώ να έχω καθηγητές που φροντίζουν μόνο για μένα. Είμαι πολύ τυχερή, δε νομίζετε;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Νομίζω πως ο πατέρας σου νοιάζεται πραγματικά για σένα.

ΖΩΗ: Ασφαλώς! Κι εγώ με τη σειρά μου οφείλω να του ανταποδώσω όσα έχει κάνει για μένα! *(Κουνά κοροϊδευτικά το δείκτη του χεριού της μιμούμενη τη φωνή του πατέρα της.)*

Πρέπει να περάσω στο Πολυτεχνείο για να είμαι σε θέση μια μέρα να αναλάβω τη διεύθυνση του εργοστασίου και να σταθώ στο ύψος μου, όπως επιτάσει το όνομα “Δενέγρης”. Κι εσάς, σας αγαπάει πολύ ο πατέρας σας, έτσι δεν είναι; Ήταν κι εκείνος καθηγητής;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όχι, ο πατέρας μου είχε ένα ξενοδοχείο.

ΖΩΗ: Α, τέλειο! Και πώς και δεν το αναλάβατε εσείς;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Το ανέλαβε ο αδερφός μου.

ΖΩΗ: Α, μάλιστα. Εγώ βέβαια είμαι μοναχοπαιδί. Δεν ήθελαν άλλο παιδί. Τους ήμουν αρκετή φαίνεται. Ειδικά από τότε που πέθανε η μαμα /

ΓΙΩΡΓΟΣ: *(Φυλλομετρώντας το βιβλίο.)* Ζωή, νομίζω ότι καλό θα ήταν τώρα να συνεχίσουμε το μάθημα.

ΖΩΗ: Δεν θα με ρωτήσετε αν βλέπω κάποιον ψυχολόγο; Όλοι το ρωτάνε αυτό.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αυτό που θα σε ρωτήσω είναι αν θέλεις πραγματικά να κάνουμε μάθημα. Αν δεν θέλεις, καλύτερα να μου το πεις τώρα ώστε να μην πηγαίνει χαμένος και ο χρόνος μας και τα λεφτά του πατέρα σου.

ΖΩΗ: Εντάξει, συγνώμη. Έχετε δίκιο. Τώρα που γνωριστήκαμε καλύτερα, μπορούμε να προχωρήσουμε στην ύλη. Σας υπόσχομαι πως δεν θα σας ξαναδιακόψω.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία, λοιπόν. *(Κοιτώντας σκεφτικός το βιβλίο.)* Που είχαμε μείνει τώρα;

ΖΩΗ: Η ελκτική ή απωθητική δύναμη μεταξύ δύο ηλεκτρικών φορτίων που απέχουν μεταξύ τους μια ορισμένη απόσταση, έστω r , έχει τα εξής χαρακτηριστικά. Πρώτον, μέτρο, που είναι ανάλογο της απόλυτης τιμής του γινομένου των δύο φορτίων. Είδατε που προσέχω στο μάθημα;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Χαίρομαι για αυτό. Συνεχίζουμε λοιπόν...

ΣΚΗΝΗ 4

Σπίτι Γιώργου

Ο Γιώργος και η Άννα κοιμούνται στο κρεβάτι. Ξαφνικά, ο Γιώργος αρχίζει να κουνά ελαφρά το κεφάλι του, σαν να βλέπει εφιάλτη.

ΦΩΝΗ ΖΩΗΣ (off): Σας αγαπάει πολύ ο πατέρας σας, έτσι δεν είναι;

ΦΩΝΗ ΠΑΤΕΡΑ ΓΙΩΡΓΟΥ (off): Πώς μπόρεσες να κάνεις τέτοιο πράγμα;

Τέτοια αθλιότητα! Είναι παιδί, που να σε πάρει ο διάολος! Είναι μαθήτριά σου!

ΦΩΝΗ ΜΗΤΕΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΥ: Γιώργο παιδί μου, πες μου ότι δεν έκανες αυτό που λένε! Πες μου ότι είναι ψέματα!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ψέματα! Εκείνη... Εκείνη το λέει αυτό! Εγώ δεν της έκανα τίποτα! Λέει ψέματα! Είναι ψέματα! Ψέματα! Ψέματα!

Η Άννα ξυπνάει και τον σκουντάει.

ΆΝΝΑ: Γιώργο! Τι έπαθες; Γιώργο, μ' ακούς;

Ο Γιώργος ξυπνάει απότομα και την κοιτάζει ξαφνιασμένος.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι έγινε;

ΆΝΝΑ: Φώναζες μες στον ύπνο σου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Φώναζα; Τι φώναζα;

ΆΝΝΑ: Δεν κατάλαβα. Εφιάλτη θα έβλεπες πάλι.

Ο Γιώργος τρίβει τα μάτια του και σηκώνεται απ' το κρεβάτι.

ΆΝΝΑ: Θα σηκωθείς;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν θα με πάρει ο ύπνος τώρα. Κοιμήσου εσύ.

Ο Γιώργος κάθεται στον καναπέ και ανάβει τσιγάρο.

ΆΝΝΑ: Θα καπνίσεις τώρα;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ένα τσιγάρο μόνο. Σε πειράζει;

ΆΝΝΑ: Οκεί, άμα είναι μόνο ένα.

Η Άννα ξαπλώνει ξανά στο κρεβάτι και μετά από λίγο σηκώνεται και κάθεται δίπλα του.

ΆΝΝΑ: Πάντως, δεν κοιμάσαι καλά όταν έρχομαι. Αυτό έχω παρατηρήσει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Γιατί είσαι τόσο... ενοχική;

ΆΝΝΑ: Ποιος κάνει τον ψυχολόγο τώρα;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σωστό κι αυτό.

ΆΝΝΑ: Γιώργο, νιώθεις κάτι για μένα;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όχι βέβαια. Σε θέλω μόνο για σεξ!

ΆΝΝΑ: Ακόμα κι αυτό όμως, ώρες ώρες, μου φαίνεται σαν να το κάνεις μόνο για μένα.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι! Είναι είναι ένα τίμημα που πρέπει να πληρώνω για να είσαι η αποκλειστική ψυχολόγος μου...

ΆΝΝΑ: *(Χαχανίζοντας.)* Είσαι κοπρίτης! *(Χαϊδεύοντας του τα μαλλιά.)* Ένας ωραίος κοπρίτης, όταν χαμογελάς.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Να σου πω... Ζήλεψες στ' αλήθεια εκείνη την... άγρια;

ΆΝΝΑ: Αν υπήρχε, μπορεί και να την ζήλευα...

ΓΙΩΡΓΟΣ: Πώς είσαι τόσο σίγουρη πως δεν υπάρχει;

ΆΝΝΑ: Ήταν κακό ε;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ποιο πράγμα;

ΆΝΝΑ: Ναι, σίγουρα ήταν πολύ κακό. Ακόμα κι αν δεν ήταν τόσο... άγρια.

Ο Γιώργος σηκώνεται απότομα γυρνώντας πλάτη.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Εσύ τα ξέρεις όλα φαίνεται... Δεν χρειάζεται να σου πω τίποτα.

ΆΝΝΑ: Τι έπαθες τώρα; Γιώργο! Εντάξει, εντάξει συγνώμη! Έγινα πιεστική, το κατάλαβα!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι εντάξει, δεν έγινε τίποτα. Είμαι κι εγώ νευρικός τώρα τελευταία.
(Σβήνει βιαστικά το τσιγάρο του.) Πάω τουαλέτα.

ΆΝΝΑ: Λέει ψέματα, είναι ψέματα! Αυτό έλεγες.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι;

ΆΝΝΑ: Αυτό φώναζες στον ύπνο σου. Για ποιον έλεγες;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δε θυμάμαι.

Προχωρά βιαστικά προς το μπάνιο και η Άννα τον κοιτά προβληματισμένη.

ΆΝΝΑ: *(Χαμηλόφωνα.)* Εκείνη το λέει αυτό. Εγώ δεν της έκανα τίποτα.

ΣΚΗΝΗ 5

Σπίτι Ζωής

Η Ζωή κάθεται στο σαλόνι και ζωγραφίζει. Ξαφνικά, εμφανίζεται ο Γιώργος. Η Ζωή σταματά να ζωγραφίζει και τον παρατηρεί προσεκτικά.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Γεια σου Ζωή!

ΖΩΗ: Α ήρθατε!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Γιατί το λες έτσι; Δεν με περιμένεις;

ΖΩΗ: Ασφαλώς και σας περιμένα!

Ο Γιώργος βγάζει το παλτό του, κάθεται, ανοίγει την τσάντα του και βγάζει τα βιβλία του. Η Ζωή συνεχίζει να ζωγραφίζει ρίχνοντάς του κλεφτές ματιές.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Λοιπόν, σήμερα, αν δεν έχεις αντίρρηση, θα ξεκινήσουμε την ύλη της χημείας.

ΖΩΗ: Όπως νομίζετε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Άνοιξε το βιβλίο σου στο πρώτο κεφάλαιο.

Η Ζωή σταματά να ζωγραφίζει, πιάνει ένα απ' τα βιβλία που βρίσκονται δίπλα της και το ανοίγει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Λοιπόν, οργανική χημεία. Η οργανική χημεία μελετά όλες τις ενώσεις του άνθρακα εκτός από το μονοξείδιο του άνθρακα, το διοξείδιο του άνθρακα και τα ανθρακικά άλατα, τα οποία μελετά η ανόργανη χημεία.

Ο Γιώργος σταματά και την παρατηρεί να ζωγραφίζει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή, με παρακολουθείς;

ΖΩΗ: Καλύτερα απ' ό,τι νομίζετε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία. Οι οργανικές ενώσεις, λοιπόν, ταξινομούνται βάσει τεσσάρων κριτηρίων: το είδος των δεσμών μεταξύ των...

Ο Γιώργος την παρατηρεί να ζωγραφίζει και σηκώνεται προχωρώντας προς το μέρος της.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή, φέρε μου το τετράδιο σου.

ΖΩΗ: Παρακολουθώ, σας λέω!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Φέρε μου, σε παρακαλώ, το τετράδιο σου!

Η Ζωή, ξεφυσώντας, του δίνει το τετράδιο κι ο Γιώργος το παρατηρεί προσεκτικά.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μάλιστα. Ενδιαφέρον.

ΖΩΗ: *(Ξεφυσώντας και κοιτώντας ψηλά.)* Οι οργανικές ενώσεις ταξινομούνται βάσει τεσσάρων κριτηρίων: το είδος των δεσμών μεταξύ των ατόμων του άνθρακα, τον τρόπο σύνδεσης των ατόμων του άνθρακα, τη χαρακτηριστική ομάδα που βρίσκεται

στο μόριο της ένωσης και τα κοινά χαρακτηριστικά που έχουν οι λεγόμενες ομόλογες σειρές.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μπράβο σου.

ΖΩΗ: Σας ευχαριστώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θα προτιμούσα βέβαια να κρατούσες, όντως, σημειώσεις αντί να φιλοτεχνείς το πορτρέτο μου. Οφείλω, όμως, να παραδεχτώ πως είναι εξαιρετικό. Τώρα το έφτιαξες;

ΖΩΗ: Ναι! Μου βγήκε εύκολα! Είστε χαρακτηριστική φυσιογνωμία!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σου αρέσει λοιπόν να ζωγραφίζεις. Και φαίνεται πως έχεις ταλέντο.

ΖΩΗ: Ευχαριστώ! Μια φορά είχα πει στον πατέρα μου ότι θα δώσω για την Καλών Τεχνών, έτσι για να τον τσιτώσω! Τα πήρε άγρια! Πλάκια είχε!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Εσύ θα ήθελες να δώσεις για την Καλών Τεχνών;

ΖΩΗ: *(Κουνά κοροϊδευτικά το δείκτη του χεριού της μιμούμενη τη φωνή του πατέρα της.)* Εγώ είμαι μια κόρη Δενέγρη, μην το ξεχνάτε!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αν δεν υπήρχε ο πατέρας σου, θα ήθελες να το κάνεις;

ΖΩΗ: Ξέρω 'γω; Πλάκια θα είχε. Η ανάπηρη ζωγράφος! Μπορεί να μάθαινα να ζωγραφίζω κι εγώ μόνο με το στόμα για να φαίνονται πιο συγκινημένοι όταν θα με χειροκροτούν.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Υπάρχουν άνθρωποι με αναπηρίες που διαπρέπουν, ξέρεις. Ο Στίβεν Χώκινγκ, ο μεγαλύτερος σύγχρονος θεωρητικός φυσικός ήταν σχεδόν τελείως παράλυτος.

ΖΩΗ: Για να το λέτε εσείς.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Σε νοιάζει πολύ τι λένε όλοι οι άλλοι για σένα. Το καταλαβαίνω, βέβαια, αλλά /

ΖΩΗ: Το καταλαβαίνετε, ε;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Καλύτερα απ' ό,τι νομίζεις. Και πρέπει ν' αρχίσεις να τους αφήνεις πίσω σου. Όλους αυτούς. Ό,τι κι αν λένε για σένα.

ΖΩΗ: *(Χαχανίζοντας.)* Τώρα που το σκέφτομαι, μπορεί εκεί, στην Καλών Τεχνών, να υπάρχουν και τίποτα γυμνά αντρικά μοντέλα! Πλάκια θα είχε!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μπορεί! *(Ρίχνει μια ματιά προς το παράθυρο.)* Λοιπόν, θέλω να μου υποσχεθείς κάτι. Αν είσαι συγκεντρωμένη την υπόλοιπη ώρα, αύριο θα σε πάω μια μικρή βόλτα στο πάρκο να φάμε παγωτό. Τι λες;

ΖΩΗ: Λεω πως συμφωνώ και επαυξάνω, αλλά, δεν νομίζω να συμφωνούσε μαζί σας κι ο μπαμπάς.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι εννοείς; Δεν θα σε άφηνε να βγεις λίγο έξω;

ΖΩΗ: Ω βεβαίως! Μέχρι τον υπέροχο κήπο μας! Έχει τόση ησυχία εδώ, εξάλλου. Πού να τρέχεις... Α! Και κάθε Κυριακή, άλλωστε, κάνουμε επίσκεψη στο θείο και τις αγαπητές ξαδέρφες μου. *(Παίρνει κοροϊδευτικό ύφος.)* Κορίτσια! Η ξαδέρφη σας ήρθε να σας δει! *(Κρύβοντας το στόμα της με το χέρι της.)* Α, εγώ δεν μπορώ! Μείνε εσύ! Έχω κανονίσει με το αγόρι μου! Α, δε με νοιάζει! Εγώ έμεινα μαζί της την προηγούμενη φορά!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Άκουσέ με. Απ' ό,τι ξέρω, ο πατέρας σου επιστρέφει αργά. Αν έχουμε γυρίσει μέχρι τις έξι, δεν θα υπάρχει πρόβλημα.

ΖΩΗ: Να βγούμε σιαστοί δηλαδή! Οκεί, i'ts a deal!

Η Ζωή απλώνει το χέρι της και ανταλλάσσουν χειραψία.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θα είσαι, όμως, συγκεντρωμένη στο μάθημα, όπως είπαμε.

Η Ζωή του κάνει χαμογελαστή έναν στρατιωτικό χαιρετισμό κι ο Γιώργος επιστρέφει στη θέση του και πιάνει το βιβλίο. Η Ζωή συνεχίζει να τον παρατηρεί επίμονα.

ΖΩΗ: *(Χαχανίζοντας.)* Εσάς, πάντως, ευχαρίστως θα σας ζωγράφιζα γυμνό!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή! Τι είπαμε;

ΖΩΗ: Συγνώμη! Οργανικές ενώσεις λοιπόν...

ΣΚΗΝΗ 6

Σπίτι Ζωής

Ο Γιώργος μπαίνει σπρώχνοντας γρήγορα το καροτσάκι της Ζωής. Και οι δύο έχουν σκάσει στα γέλια.

ΖΩΗ: Ωραία ήταν! Είχε πολλή πλάκα!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι, καλά ήταν. Και τώρα, μπορούμε ανανεωμένοι να συνεχίσουμε με την αγαπημένη μας άλγεβρα.

ΖΩΗ: Μπορούμε να πάμε και αύριο; Σας παρακαλώ!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θα δούμε. Αν συνεχίσεις να είσαι καλή μαθήτριά...

Ο Δενέγρης εμφανίζεται ξαφνικά και τους κοιτάζει αψηφικά.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ζωή, άφησε μας μόνους, σε παρακαλώ. Θέλω να μιλήσω λίγο με τον κύριο Ευθυμίου.

ΖΩΗ: Άκου μπαμπά, δική μου ιδέα ήταν! Ο κύριος Ευθυμίου δε φταίει σε τίποτα!

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ζωή, μίλησα!

Η Ζωή απομακρύνεται απρόθυμα, κάνοντας κοροϊδευτικές γκριμάτσες πίσω απ' την πλάτη του Δενέγρη.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Κύριε Ευθυμίου, καταλαβαίνετε, ελπίζω, πως αυτό που κάνατε ήταν και εκτός των αρμοδιοτήτων σας, αλλά και αριετά επικίνδυνο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Έχετε δίκιο. Απλά σκέφτηκα πως θα ήταν καλό να /

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ακούστε! Αν ήταν άλλος στη θέση σας, θα του ζητούσα να φύγει αμέσως. Ωστόσο, έχω ακόμα καλή γνώμη για σας. Για αυτό θα ήθελα να το σκεφτώ λίγο και θα σας ειδοποιήσω. Φυσικά, σε κάθε περίπτωση, θα πληρωθείτε ανάλογα με την εργασία σας.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όπως θέλετε.

Ο Γιώργος μαζεύει βιαστικά τα πράγματά του και φεύγει. Ο Δενέγρης κοιτά σκεφτικός χαμηλά κι έπειτα προχωρά προς το πορτρέτο της γυναίκας του και κάνει πως το ισιώνει.

ΣΚΗΝΗ 7

Σπίτι Γιώργου

Ο Γιώργος κάθεται στην άκρη του κρεβατιού, καπνίζοντας και κοιτώντας κάπου αφηρημένος. Η Άννα τον παρατηρεί για λίγο προβληματισμένη κι έπειτα τον αγκαλιάζει.

ΆΝΝΑ: Έλα, μην κάνεις έτσι! Συμβαίνει σε πολλούς άντρες. Γιώργο, μ' ακούς;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι...

ΆΝΝΑ: Είσαι αγχωμένος τελευταία. Πρέπει να ηρεμήσεις! Τι σκέφτεσαι τώρα; Πες μου! Μην τα κρατάς μέσα σου!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τίποτα. Εντάξει είμαι, μην ανησυχείς.

ΆΝΝΑ: Πάντως, αν εγώ κάνω κάτι λάθος, να /

ΓΙΩΡΓΟΣ: Είπα εγώ κάτι τέτοιο;

ΆΝΝΑ: Όχι, τίποτα δεν είπες πάλι. Αυτό είναι το θέμα.

Ο Γιώργος σηκώνεται, ντύνεται πρόχειρα και προχωρά προς την κουζίνα.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θέλεις καφέ;

ΆΝΝΑ: Πάλι θα πεις καφέ;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι μαμά... Ο τελευταίος για σήμερα.

ΆΝΝΑ: Το βράδυ θα έχεις αϋπνίες πάλι κι εγώ δεν θα κάθομαι να σε νανουρίζω...
Σηκώνεται, τον πλησιάζει και τον αγκαλιάζει.

ΆΝΝΑ: Το άλλο σαββατοκύριακο, που θα έχω γυρίσει απ' το συνέδριο, θέλεις να πάμε καμιά εκδρομή κάπου κοντά;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν ξέρω από τώρα. Θα δούμε.

ΆΝΝΑ: Δεν έχεις μαθήματα το σαββατοκύριακο. Έτσι δεν είναι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι, αλλά ίσως χρειαστεί να αυξήσουμε τις ώρες με το κορίτσι. Είναι ιδιαίτερη περίπτωση. *(Αποτραβιέται από την αγκαλιά της.)* Βγαίνω να πάρω τσιγάρα, θέλεις τίποτα;

Η Άννα γνέφει αρνητικά και ο Γιώργος προχωρά προς τα έξω. Ξαφνικά, κοντοστέκεται και την κοιτάζει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ξέχασα να σου πω, σε λίγο πρέπει να φύγω. Βάλαμε έκτακτο μάθημα.

ΆΝΝΑ: Τέτοια ώρα; Καλά, εντάξει, θα ετοιμαστώ κι εγώ.

Ο Γιώργος απομακρύνεται και η Άννα τον παρατηρεί προβληματισμένη.

ΣΚΗΝΗ 8

Σπίτι Γιώργου

Ο Γιώργος κάθεται ξαπλωμένος στον καναπέ, με το ίδιο ντύσιμο όπως και πριν, καπνίζοντας και πίνοντας. Το δωμάτιο είναι ακατάστατο και το τραπέζι είναι γεμάτο με υπολείμματα φαγητών και κονσερβοκούτια μύρας. Ξαφνικά, χτυπάει το τηλέφωνο και με κάποια δυσκολία σηκώνεται και το παίρνει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Έλα ρε μάνα. Καλά είμαι, έτρεχα με τα μαθήματα. Καλά πάνε. Ναι, είναι καλά τα λεφτά. Όχι, είπαμε, δεν χρειάζεται να μου στείλεις τίποτα. Τα καταφέρνω. Εξάλλου, αν καταλάβει ο άλλος ότι μου στέλνεις πάλι λεφτά, θα την πληρώσεις άσχημα, το ξέρεις. Ψάχνω ρε μάνα. Αφού τα ξέρεις. Ευκολο είναι να σε πάρουν και σε ιδιωτικό σχολείο; Ποιο άλλο ευχάριστο να σου πω; Α, ναι, ναι... Εντάξει, υπάρχει μια κοπέλα. Δεν ξέρω αν έχει αλλάζει κάτι, θα δούμε. Τι να σου πω, μπορείς να χαρείς αν θέλεις. Κοίτα, δεν μπορώ να το συζητήσω αυτό τώρα, έχω δουλειά. Όχι, όχι μάνα! Άκου! Δεν θα του πεις τίποτα! Όχι, δεν θέλω ούτε να χαρεί ούτε να με συγχωρέσει. Δεν έκανα τίποτα κακό για να με συγχωρέσει. Ας πιστεύει ό,τι θέλει, δε με νοιάζει. Κι αυτός και όλοι τους στο χωριό. Λοιπόν μάνα, έχω πολλή δουλειά, πρέπει να σε κλείσω. Έλα γεια, γεια.

Τελειώνει το ποτό του και κοπανάει νευρικά το ποτήρι στο τραπέζι. Κάνει να το ξαναγεμίσει και χτυπάει το κουδούνι.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ποιος είναι;

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Κύριε Ευθυμίου, ο Δενέγρης είμαι. Θα ήθελα να μιλήσουμε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι, ναι, μια στιγμή!

Ο Γιώργος κρύβει πρόχειρα το μπουκάλι, τα ποτήρια και τα αποτσίγαρα, μαζεύει βιαστικά τα πεταμένα ρούχα και τρέχει προς την πόρτα.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Γεια σας κύριε Ευθυμίου. Με συγχωρείτε για την ενόχληση.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Παρακαλώ, περάστε!

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ευχαριστώ. Δεν θα καθίσω. Απλά, ήρθα γιατί ήθελα να σας μιλήσω αυτοπροσώπως.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Παρακαλώ.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Για να μην σας καθυστερώ, θα μπω κατευθείαν στο θέμα. Δεν έχετε παιδιά, κύριε Ευθυμίου, έτσι δεν είναι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όχι, δεν έτυχε.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ξέρετε πότε κατάλαβα πως έχω ένα δικό μου παιδί; Μια κρύα νύχτα που οδηγούσα μεθυσμένος με την γυναίκα μου στο διπλανό κάθισμα και την

πεντάχρονη κόρη μου πίσω. Την επόμενη μέρα έγινε η κηδεία της γυναίκας μου. Μετά από δύο εβδομάδες πήρα την κόρη μου απ' το νοσοκομείο. Και ξέρετε τι είπα στον εαυτό μου όταν την κράτησα στα χέρια μου; Όταν άγγιξα τα μικρά, γεμάτα με λάμες, ποδαράκια της; Έχεις ακόμα μια ευκαιρία, είπα. Μία ακόμα. Καταλάβατε λοιπόν;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Κατάλαβα.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Κι εγώ, όμως, κατάλαβα κάτι άλλο. Αφότου είχατε φύγει. Κατάλαβα ότι την είχα ακούσει για πρώτη φορά, όλα αυτά τα χρόνια, να γελάει στ' αλήθεια.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αν μου επιτρέπετε... Χαίρομαι που την ακούσατε. Και θέλω να σας ζητήσω και πάλι συγγνώμη.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Το εκτιμώ κύριε Ευθυμίου. Και σας παρακαλώ να επιστρέψετε και να συνεχίσετε τα μαθήματα.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Εντάξει.

Ο Δενέγρης απλώνει το χέρι του και ανταλλάσσουν χειραψία.

ΣΚΗΝΗ 9

Σπίτι Ζωής

Η Ζωή -πιο καλοντυμένη από την προηγούμενη φορά- κρατά ένα καθρεφτάκι και φτιάχνει τα μαλλιά της. Ο Γιώργος μπαίνει μέσα και η Ζωή κατεβάζει απότομα το καθρεφτάκι. Ο Γιώργος την κοιτάζει εντυπωσιασμένος.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Καλημέρα. Τι ομορφιές είναι αυτές;

ΖΩΗ: Καλημέρα! Σου αρέσει; *(Του δείχνει το φουστάνι που φοράει.)* Της μαμάς ήταν! *(Του δείχνει το κάδρο με το πορτρέτο της μητέρας της).*

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ναι, είναι πολύ ωραίο! Σου πάει!

ΖΩΗ: Ευχαριστώ!

Ο Γιώργος κάθεται στη θέση του, ανοίγει την τσάντα του και βγάζει τα βιβλία. Η Ζωή τον παρατηρεί επίμονα.

ΖΩΗ: Και σένα σου πάει πολύ αυτό το πουκάμισο!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ. Το φορούσα και την προηγούμενη φορά.

ΖΩΗ: Ναι, το θυμάμαι! Πειράζει που σου μιλάω στον ενικό;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Όχι, δεν με πειράζει. Τώρα εξάλλου, γνωριζόμαστε καλύτερα. Λοιπόν, πώς πήγαν οι ασκήσεις με τα διανύσματα;

ΖΩΗ: Καλά πήγαν κι αυτές.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν το λες με πολύ ενθουσιασμό όμως. Για να δούμε...

Ο Γιώργος σηκώνεται, την πλησιάζει και απλώνει το χέρι του. Η Ζωή παραμερίζει το τετράδιο της, βγάζει ένα βιβλίο απ' την τσάντα της και του το δίνει.

ΖΩΗ: Πρώτα, όμως, αυτό! Χρόνια πολλά!

ΓΙΩΡΓΟΣ: *(Παίρνει το βιβλίο κοιτώντας την με έκπληξη.)* Πώς ήξερες ότι έχω γενέθλια;

ΖΩΗ: Είδα το βιογραφικό σου. Ελπίζω να σ' αρέσει!

ΓΙΩΡΓΟΣ: *(Κοιτώντας το εξώφυλλο.)* Σ' ευχαριστώ πολύ. Δεν ήταν ανάγκη.

ΖΩΗ: Είναι για ένα αγόρι που είναι πολύ άρρωστο, δεν μπορεί να βγει έξω κι έχει ένα σκύλο που τον στέλνει σε διάφορα μέρη για να του φέρνει πίσω μυρωδιές απ' τον έξω κόσμο και μετά, η μητέρα του του φέρνει μια δασιάλα για ιδιαίτερα που... Αλλά, τέλος πάντων, μην σου κάνω και spoiler!

ΓΙΩΡΓΟΣ: *(Κοιτώντας χαμογελαστός το οπισθόφυλλο.)* Μάλιστα. Νομίζω πως θα μ' αρέσει. Σ' ευχαριστώ Ζωή!

Ο Γιώργος της σφίγγει το χέρι και η Ζωή τον τραβάει ελαφρα προς τα κάτω και τον φιλά στο μάγουλο. Ο Γιώργος κάνει ένα βήμα πίσω δείχνοντας αμήχανος.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία. Πάμε τώρα στα διανύσματα μας, τι λες;

ZΩΗ: *(Δίνοντάς του απρόθυμα το τετράδιο.)* Πάμε και σ' αυτά.

Ο Γιώργος παίρνει το τετράδιο, επιστρέφει στη θέση του και αρχίζει να μελετά τις ασκήσεις.

ZΩΗ: Δεν σου φαίνεται πάντως.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι πράγμα;

ZΩΗ: Πως είσαι 36. Φαίνεσαι αρκετά μικρότερος.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Λες, ε; Εξήγησέ μου κάτι σε παρακαλώ. Η άσκηση δύο λέει: να αποδείξετε ότι τα σημεία Α, Γ και Ε συνευθειακά. Έχουμε πει πως για να αποδείξουμε ότι είναι συνευθειακά, τι πρέπει να συμβαίνει με τα διανύσματα τους;

ZΩΗ: Συνευθειακά, ε;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Πρέπει να αποδείξουμε ότι τα διανύσματα τους είναι...;

ZΩΗ: Ε, δε θα ναι...

ΓΙΩΡΓΟΣ: Είναι συγγραμμικά. Έτσι δεν είπαμε;

ZΩΗ: Ναι ε; Ε, θα το 'παμε...

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή είσαι εδώ, έτσι;

ZΩΗ: Ναι, ναι, το είχαμε πει. Το θυμήθηκα τώρα.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία, οπότε θα την ξανακάνεις αυτήν.

Ο Γιώργος σημειώνει με το στυλο και συνεχίζει να μελετά τις ασκήσεις.

ZΩΗ: Τώρα που είπαμε συνευθειακά... Άσχετο, αλλά, διάβασα κάτι ωραίο χθες. Ο έρωτας, λέει, δεν συνίσταται στο να κοιτάμε ο ένας τον άλλον, αλλά στο να κοιτάμε προς τον ίδια κατεύθυνση. Το πιστεύεις αυτό;

ΓΙΩΡΓΟΣ: *(Κοιτώντας την αυστηρά.)* Αυτό πάλι πού κολλάει;

ZΩΗ: Δεν ξέρω, απλά έτσι μου 'ρθε...

ΓΙΩΡΓΟΣ: *(Κοιτώντας την αυστηρά.)* Ζωή!

ZΩΗ: Συγγνώμη. Ας επιστρέψουμε στο μάθημα.

ΣΚΗΝΗ 10

Σπίτι Γιώργου

Ο Γιώργος κάθεται σκυμμένος στην άκρη του καναπέ και η Άννα τον κοιτάζει αυστηρά.

ΆΝΝΑ: Γιώργο! Γιώργο! Κοίταξέ με!

Ο Γιώργος σηκώνει το κεφάλι του, την κοιτάζει για λίγο κι έπειτα ξαναχαμηλώνει το βλέμμα του.

ΆΝΝΑ: Γιατί δεν μου το είπες τόσο καιρό;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν καταλαβαίνεις ρε Άννα; Ήταν δύσκολο. Πολύ δύσκολο..

ΆΝΝΑ: Δηλαδή, εγώ ήμουν, ας πούμε, το πειραματόζωο σου; Για να δεις αν μπορείς να /

ΓΙΩΡΓΟΣ: Γιατί το βλέπεις έτσι;

ΆΝΝΑ: Έτσι δεν είναι, ρε Γιώργο; Εγώ είχα σκεφτεί πράγματα για μας, είχα... Γιατί το έκανες αυτό, ρε γαμώτο; Γιατί δεν μου μίλησες;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν ήταν εύκολο. Εσύ θα έπρεπε να καταλαβαίνεις. Δεν... Που να πάρει ο διάολος! Εντάξει, έχεις δίκιο. Έπρεπε να σου είχα μιλήσει. Εσύ δεν φταις σε τίποτα. Εσύ δεν είσαι σαν όλους αυτούς.

ΆΝΝΑ: Έπρεπε να μου μιλήσεις. Θα μπορούσα να σε βοηθήσω.

ΓΙΩΡΓΟΣ: (Χαμογελώντας.) Τώρα, όμως, υποθέτω πως δεν θα μπορούσες να με αναλάβεις. Προφανώς, έχουμε ξεπεράσει πολύ το επιτρεπτό όριο οικειότητας... Με συγχωρείς, δεν... δεν έπρεπε να το κάνω αυτό σε σένα.

ΆΝΝΑ: Στον εαυτό σου δεν έπρεπε να το κάνεις.

Ο Γιώργος χαμηλώνει το κεφάλι του και στριφογυρίζει το ποτήρι μπροστά του.

ΣΚΗΝΗ 11

Σπίτι Ζωής

Ο Γιώργος και η Ζωή καθισμένοι στο τραπέζι. Ο Γιώργος παραδίδει μάθημα κοιτώντας το βιβλίο μπροστά του και δείχνοντας να μην έχει διάθεση. Η Ζωή τον παρατηρεί προβληματισμένη.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Οπότε, δύο ευθύγραμμα τμήματα, έστω Α και Β, ονομάζονται ανάλογα προς δύο άλλα, έστω Γ και Δ, όταν ο λόγος του Α προς το Γ ισούται με... (Την κοιτάζει συνοφρωμένος.) Ζωή, πάλι στον κόσμο σου είσαι;

ΖΩΗ: Τι έχεις; Συμβαίνει κάτι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Μήπως θέλεις να δώσεις για κάποια σχολή ψυχολογίας;

ΖΩΗ: Ψυχολογίας; Όχι, δεν το σκέφτηκα ποτέ.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τότε καλύτερα θα ήταν, αντί να κοιτάζεις εμένα, να παρακολουθείς και λίγο γεωμετρία! Λέω εγώ τώρα...

ΖΩΗ: Τώρα μιλάς σαν τους προηγούμενους! Κι αυτό δεν είναι και πολύ ωραίο, ξέρεις... Εγώ, απλά, έδειξα ενδιαφέρον και /

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ενδιαφέρον για τα μαθήματα σου σκοπεύεις να δείξεις καθόλου; Ο πατέρας σου πληρώνει για σένα Ζωή, αν δεν το έχεις καταλάβει!

ΖΩΗ: Και πολύ καλά μάλιστα, έτσι δεν είναι;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ειρωνεία ήταν αυτό τώρα;

ΖΩΗ: Πολύ καλύτερα από κάθε άλλο ιδιαίτερο που έχετε κάνει. Έτσι δεν είναι, κύριε Ευθυμίου;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή, σε παρακαλώ. Ας επιστρέψουμε στο μάθημα μας. Τα τμήματα Α και Δ λέγονται ακραίοι όροι και τα τμήματα /

ΖΩΗ: Δεν θέλω να συνεχίσουμε!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ορίστε;

ΖΩΗ: Συγγνώμη, αλλά δεν θέλω να συνεχίσουμε.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τώρα γίνεσαι ανώριμη!

Η Ζωή βάζει τα χέρια στο πρόσωπο της και αρχίζει να σιγοκλαίει. Ο Γιώργος την πλησιάζει και κάθεται δίπλα της.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή! Τι έπαθες; Αν σου μίλησα απότομα, δεν... Με... με συγχωρείς.

ΖΩΗ: Πάντως, ο μπαμπάς θα σε πληρώσει κανονικά, όσα συμφωνήσατε. Θα του εξηγήσω πως εγώ... εγώ φταίω που έφυγες και /

Ο Γιώργος της κατεβάζει τα χέρια απ' το πρόσωπο και την κοιτάζει.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αυτό πιστεύεις; Ό,τι δέχτηκα να σου κάνω ιδιαίτερα μόνο για τα χρήματα του πατέρα σου;

ΖΩΗ: Ο μπαμπάς έπρεπε να σου είχε πει πως είμαι... είμαι ιδιαίτερη περίπτωση και /

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή, απάντησε μου! Αυτό πιστεύεις;

ΖΩΗ: Δεν... δεν ξέρω... Είναι περίεργο. Υπήρχαν στιγμές που ένιωσα πως... πως με καταλαβαίνεις λίγο. Δεν είχε συμβεί ποτέ, με κανένα. Και σε ξέρω τόσο λίγο.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Στο είπα. Σε καταλαβαίνω περισσότερο απ' ό,τι νομίζεις.

ΖΩΗ: Συγγνώμη, δεν... δεν το εννοούσα πως θέλω να φύγεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Δεν πειράζει. Κι εγώ ήμουν λίγο απότομος.

Η Ζωή ξαφνικά τον αγκαλιάζει απ' τη μέση.

ΖΩΗ: Σ' ευχαριστώ!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ει! Εντάξει, δεν έγινε τίποτα. Όλα καλά τώρα; Θέλεις να συνεχίσουμε;

ΖΩΗ: Ναι, εντάξει! Όλα καλά!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωραία!

Ο Γιώργος προχωρά προς τη θέση του και ξαφνικά η Ζωή πέφτει απ' το καροτσάκι στο πάτωμα. Ο Γιώργος τρέχει αμέσως από πάνω της.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ζωή! Τι έγινε; Τι έπαθες;

ΖΩΗ: Δεν ξέρω. Πήγα να στρίψω και...

ΓΙΩΡΓΟΣ: Έλα, δεν έγινε τίποτα. Κάτσε να σε βοηθήσω. Ζωή τι κα.../

Η Ζωή τον αγκαλιάζει σφιχτά και τον φιλάει στο στόμα. Εκείνη τη στιγμή, εμφανίζεται ο Δενέγρης.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Συγγνώμη που διακόπτω, Ζωή μπορώ να σου μι... Ζωή!

Κοιτιούνται και οι τρεις έκπληκτοι κι ο Γιώργος κάνει μερικά βήματα προς τα πίσω.

ΖΩΗ: Μπαμπά! Μπαμπά, ένα αστείο ήταν! Άκου, εγώ φταίω. Ο κύριος Ευθυμίου δεν /

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ζωή, πήγαινε στο δωμάτιο σου!

ΖΩΗ: Άκου μπαμπά, εγώ /

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: ΖΩΗ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΣΟΥ!

Η Ζωή απομακρύνεται αργά.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Κι εσείς κύριε Ευθυμίου, ακούστε με προσεκτικά! Επειδή είμαι άνθρωπος που τηρεί τις συμφωνίες του, δεν θα σας ζητήσω πίσω τα χρήματα που έχετε πάρει από μένα μέχρι τώρα. Πιστέψτε με, κανένας άλλος δεν θα έκανε τέτοιο στη θέση μου.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Κύριε Δενέγρη, αν μου επιτρέπετε μόνο μια /

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Κανέννας άλλος κύριε Ευθυμίου! Εξάλλου, αν τυχόν σας ξαναέβλεπα εδώ μέσα, τα χρήματα αυτά θα σας ήταν απαραίτητα για την υπεράσπιση σας ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου. Παρακαλώ τώρα!

Ο Δενέγρης του δείχνει την έξοδο κι ο Γιώργος προχωρά σκυφτός, με αργά βήματα, προς τα 'κει. Ξαφνικά, όταν φτάνει δίπλα στον Δενέγρη, τον αρπάζει απ' τον γιακά ακινητοποιώντας τον.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Τι κάνεις τώρα; Πώς τολμάς ρε αλήτη; Πάρε αμέσως τα χέρια σου από πάνω μου!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Κανέννας άλλος λοιπόν, ε; Κανέννας άλλος δεν σου είπε πως αγάπη δεν σημαίνει να κρατάς την κόρη σου μέσα σ' ένα χρυσό κλουβί, έτσι δεν είναι;

ΖΩΗ: Γιώργο! Μπαμπά, Σε παρακαλώ! Εγώ φταίω! Εγώ τον /

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ζωή, στο δωμάτιο σου αμέσως!

Ο Γιώργος τον αφήνει σπρώχνοντας τον και κάνει μερικά βήματα παραπέρα.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Να την φυλάω από κάτι καθίγια σαν κι εσένα. Από κάτι άρρωστα, ανώμαλα καθίγια σαν κι εσένα που τολμάνε να αγγιξουν ανυπεράσπιστα πλάσματα! Αυτό σημαίνει αγάπη! Τ' ακούς;

ΖΩΗ: Μπαμπά! Άκουσε με επιτέλους!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Το άκουσα. Θέλεις τώρα να ακούσεις κάτι κι εσύ;

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Έξω αμέσως! Δεν με νοιάζει! Ό,τι κι αν είναι, θα το ακούσω κατευθείαν στο δικαστήριο!

ΓΙΩΡΓΟΣ: Άκου λοιπόν. Η κόρη σου δεν κινδυνεύει από μένα. Και ξέρεις γιατί; Γιατί είμαι ένας πούστης κύριε Δενέγρη! Ένας... Πώς θα το λέγατε στο δικαστήριο...; Ένας κίναιδος!

ΖΩΗ: Τι; Γιώργο, τι είναι αυτά που λες; Γιατί δεν μου /

ΓΙΩΡΓΟΣ: Και το πούστης δεν με πειράζει όμως. Το έχω συνηθίσει.

ΖΩΗ: Γιατί δεν μου το είπες;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Θα έπρεπε να το πω; Εσείς τι λέτε κύριε Δενέγρη; Θα έπρεπε να σας το είχα δηλώσει κι αυτό όταν με ρωτήσετε αν πίνω και αν καπνίζω; Θα έπρεπε, άραγε, να το είχα πει και τότε, στους γονείς εκείνης της κοπέλας, όταν με κατηγορήσε ότι της ρίχτηκα επειδή την είχα κόψει στο μάθημα; Όπως το είπα στον διευθυντή μου και παρόλα αυτά μου ζήτησε να φύγω; Ένας πούστης καθηγητής μάλλον τελικά δεν είναι μικρότερο κακό από έναν γιομενιάρη, έτσι δεν είναι; Ή μήπως θα ήταν καλύτερα να το είχα πει στον πατέρα μου; Αλλά για εκείνον το πρώτο θα ήταν σίγουρα χειρότερο, μπορώ να σας βεβαιώσω για αυτό.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Άκου... Σε παρακαλώ, ας λήξει εδώ αυτή η ιστορία. Μπορείς να φύγεις τώρα και σου υπόσχομαι πως θα ξεχάσω ό,τι συνέβη.

ΓΙΩΡΓΟΣ: Αφού θα το ξεχάσετε, τότε σας είμαι υπόχρεος!

Ο Γιώργος παίρνει το παλτό και την τσάντα του και φεύγει. Ο Δενέγρης με τη Ζωή κοιτιούνται σιωπηλοί.

ΖΩΗ: Λοιπόν; Είσαι ευχαριστημένος τώρα μπαμπά; Με έσωσες για ακόμα μία φορά από τα τέρατα που παραμονεύουν εκεί έξω να με φάνε, έτσι δεν είναι;

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Ζωή, σε παρακαλώ! Δεν είναι η κατάλληλη στιγμή για να κάνουμε αυτήν /

ΖΩΗ: Η μαμά σίγουρα θα ήταν υπερήφανη για σένα! Λυπάμαι όμως. Όσο κι αν το θέλεις, εγώ δεν μπορώ να πάρω τη θέση της.

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: Πάψε Ζωή!

ΖΩΗ: Θα έφευγε μπαμπά! Ακόμα κι αν δεν γινόταν το ατύχημα. Δεν θα μπορούσες να την φυλακίσεις για πάντα εδώ μέσα!

ΔΕΝΕΓΡΗΣ: ΖΩΗ ΠΑΨΕ! ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΣΟΥ ΑΜΕΣΩΣ!

ΖΩΗ: Όπως θα φύγω κι εγώ. Τα μαθήματα τελείωσαν!

Η Ζωή σέρνει βιαστικά το καροτσάκι της προς το δωμάτιο της. Ο Δενέγρης στέκεται για λίγο σκεφτικός και το βλέμμα του πέφτει στο πορτρέτο της γυναίκας του. Πλησιάζει και κάνει ό,τι το ισιώνει. Έπειτα, βγάζει ένα μπουκάλι ούισκι κι ένα ποτήρι απ' το ντουλάπι, κάθεται στο τραπέζι, γεμίζει το ποτήρι και πίνει κοιτώντας το κάδρο.

ΤΕΛΟΣ